

Bernt svarer: – Skal ikke føres referat i møteboken fra orienteringssak

Jeg synes det er rart at det ikke blir laget noe referat fra muntlige orienteringer i folkevalgte organ. Er det lov å gjøre det slik?

Professor emeritus Jan Fridthjof Bernt svarer på juridiske spørsmål fra Kommune-Norge. Foto: Magnus Knutsen Bjørke

BERNT SVARER

[Bernt_svarer](#)

PUBLISERT 14.08.2025 - 13:13

SPØRSMÅL: Ifølgje politisk sekretær til kommunestyret blir det ikkje ført referat frå munnlege orienteringar gitt av administrasjonen i møte i folkevalde organ. Er dette i tråd med lovverket? Eg stiller meg litt undrande til om ein slik praksis er lovleg?

SVAR:

Hva er en orienteringssak?

Betegnelsen «orienteringssak» brukes om saker der et folkevalgt organ får en redegjørelse i møte, uten at det skal fattes noe vedtak.

Slike orienteringer kan gis med utgangspunkt i en skriftlig redegjørelse fra administrasjonen, supplert med muntlige kommentarer, eller de kan gis rent muntlig. At det skal gis en slik redegjørelse, kan føres opp på saklisten i innkallingen til møtet – som «orienteringssak», men orienteringen kan også gis uvarslet i møtet.

I begge tilfeller gjelder bestemmelsen i [kommuneloven § 11–3](#) om at det ikke kan treffes vedtak i saker som ikke er satt opp til avgjørelse i innkallingen til møtet.

Det må i så fall treffes særskilt vedtak under møtet om å sette saken opp på saklisten som vedtakssak, etter de særlige reglen i kommuneloven § 11–3 siste avsnitt. Og da kan uansett møteleder eller en tredel av medlemmene i det aktuelle folkevalgte organet motsette seg at det treffes vedtak i saken.

Omtale av orienteringssak i møteboken

Synspunkter som kommer fram i spørsmål eller debatt i en slik orienteringssak, kan være nyttige signaler til administrasjonen ved den videre saksbehandling, men de vil ikke være bindende for administrasjonen når det ikke treffes et formelt vedtak.

Det skal heller ikke nedtegnes noe referat i møteboken av redegjørelsen eller debatten om denne. I møteboken skal det etter [kommunelovens § 11–4](#) bare angis «hvilke saker som ble behandlet», så lenge det ikke blir truffet noe vedtak.

Men hvis administrasjonen har utarbeidet en skriftlig redegjørelse til de folkevalgte som utgangspunkt eller supplering til den muntlige orienteringen, er denne et dokument som det er generell innsynsrett i etter [offentleglova § 3](#).

Lukking av møte i orienteringssak

Orientering, spørsmål og debatt om saksforhold skal som alminnelig regel skje i åpent møte, se [kommuneloven § 11–5](#). Hvis administrasjonen, ordfører eller medlem av organet mener at orienteringen bør gis i lukket møte, må dette gjøres ved vedtak av det folkevalgte organet selv i det samme møtet.

Møtet kan bare lukkes hvis ett av vilkårene i andre og tredje avsnitt i denne bestemmelsen er oppfylt, i praksis pga.

taushetsplikt eller tungtveiende offentlige interesser i skjerming av opplysninger som etter sitt innhold kan unntas fra innsyn etter offentleglova.

Og selv om møtet er lukket, har de folkevalgte ingen taushetsplikt om det som fremkommer eller sies der, så lenge det ikke er tale om opplysninger som er underlagt taushetsplikt i lov, i praksis i [forvaltningsloven § 13](#).

Dokumentasjon av orientering og debatt

Hvis det i møtet kommer fram nye opplysninger eller synspunkter som administrasjonen må forholde seg til i sin videre sakshandling, må disse nedtegnes i notat eller lignende, som skal følge saken videre.

Dette følger av det alminnelige prinsippet om skriftlighet i offentlig saksbehandling, som nå blir fastslått uttrykkelig i [den nye forvaltningslovens § 9](#). Dette vil da være interne notater for administrasjonen.

De er som alminnelig regel unntatt fra innsyn etter offentleglova, se dennes [§ 14](#).

Folkevalgtes rett til innsyn i administrasjonens notater

Utgangspunktet er at de folkevalgte bare har rett til innsyn i de dokumentene som følger saken når de legges fram for dem til behandling. Andre dokumenter har de bare rett til innsyn i på linje med andre borgere, etter bestemmelsene i offentleglova. Og her er det i § 14 et generelt unntak for dokumenter som organet selv har utarbeidet for «sin interne saksbehandling», altså administrasjonens interne utkast og notater.

I [kommuneloven § 11–13](#) er det imidlertid en bestemmelse om rett for tre medlemmer av kommunestyret eller annet folkevalgt organ som har ansvar for saksområdet, til å treffe vedtak om innsyn også i administrasjonens interne saksdokumenter når en sak skal behandles i det folkevalgte

organet, eller hvis ikke saken skal behandles der, når saksbehandlingen er avsluttet i administrasjonen.

Frem til utlevering av slikt notat har skjedd, vil administrasjonens nedtegnelser i tilknytning til den muntlige orienteringen være unntatt fra innsyn også for de folkevalgte.

Allmennhetens mulighet til innsyn

I motsetning til det som ellers gjelder for dokumenter fremlagt et folkevalgt organ etter [offentleglova § 16](#) første avsnitt, bokstav a, vil dokument som administrasjonen har utlevert til de folkevalgte etter pålegg i medhold av 11-13, fortsatt være unntatt fra alminnelig innsyn etter offentliglova, selv om de folkevalgte har fått innsyn i medhold av denne bestemmelsen.

Men folkevalgte som får slikt innsyn etter å ha vedtatt krav om dette, har som alminnelig regel ikke taushetsplikt om det som står i dokumentet, bare om enkeltopplysninger som de uansett har lovbestemt taushetsplikt om etter forvaltningsloven § 13.

En rettslig labyrint, men i siste instans et personlig valg for de folkevalgte. I praksis betyr dette at vil være vanskelig for administrasjonen å holde fast ved at det som er sagt i, eller fremkommet ved behandlingen av, slike orienteringer, skal være skjermet mot innsyn, selv om det skjer i et lukket møte. Det vil være opp til den enkelte folkevalgte ikke bare om det skal settes fram krav om innsyn i det som er nedtegnet av administrasjonen, men også å vurdere hva av dette hen vil videreformidle.

Dette er begrunnet i at opplysninger og synspunkter som fremkommer under behandlingen av en orienteringssak, både fra administrasjonen og fra folkevalgte, vil være en del av vurderings- og beslutningsgrunnlaget for saken.

Når et krav om innsyn er fremsatt og de folkevalgte har fått innsyn i slike dokumenter, vil det vil være opp til den enkelte

folkevalgtes egen vurdering om hen vil videreformidle informasjon som ikke er underlagt taushetsplikt. Men her er det grunn til å vente at både folkevalgte og administrasjon ikke sjelden vil gå seg vill i denne lovmessige labyrinten